

31986R4056

L 378/4

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

31.12.1986

NAŘÍZENÍ RADY (EHS) č. 4056/86

ze dne 22. prosince 1986,

kterým se stanoví prováděcí pravidla k článkům 85 a 86 Smlouvy v námořní dopravě

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na čl. 84 odst. 2 a článek 87 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

vzhledem k tomu, že pravidla hospodářské soutěže jsou součástí všeobecných ustanovení Smlouvy, která se vztahují také na námořní dopravu; že prováděcí pravidla k těmto ustanovením jsou uvedena v kapitole Smlouvy o pravidlech hospodářské soutěže nebo mají být stanovena podle postupů v nich uvedených;

vzhledem k tomu, že v souladu s nařízením Rady č. 141 ⁽³⁾ se nařízení Rady č. 17 ⁽⁴⁾ nevztahuje na dopravu; že se nařízení Rady (EHS) č. 1017/68 ⁽⁵⁾ vztahuje jen na vnitrozemskou dopravu; že v důsledku toho Komise nemá v současné době prostředky pro přímé šetření případů předpokládaného porušování článků 85 a 86 v námořní dopravě; že navíc Komise nemá oprávnění sama rozhodnout nebo stanovit sankce k odstranění zjištěného protiprávního jednání;

vzhledem k tomu, že tato situace nutně vyžaduje přijetí nařízení o uplatňování pravidel hospodářské soutěže v námořní dopravě; že nařízení Rady (EHS) č. 954/79 ze dne 15. května 1979 o ratifikaci Úmluvy OSN o Kodexu jednání liniových konferencí členskými státy nebo o přistoupení členských států k této úmluvě ⁽⁶⁾ stanoví použití kodexu jednání ve značném počtu konferencí obsluhujících Společenství; že nařízení

o uplatňování pravidel hospodářské soutěže v námořní dopravě, předkládané v posledním bodě odůvodnění nařízení (EHS) č. 954/79, by mělo vzít v úvahu přijetí kodexu; že pokud jde o konference podléhající kodexu, mělo by toto nařízení kodex doplnit nebo upřesnit;

vzhledem k tomu, že se jeví vhodné vyloučit z oblasti působnosti tohoto nařízení trampovou dopravu, jejíž sazby se volně sjednávají případ od případu na základě nabídky a poptávky;

vzhledem k tomu, že by toto nařízení mělo brát v úvahu jednak nutnost přijetí prováděcích pravidel umožňujících Komisi zajistit, aby hospodářská soutěž na společném trhu nebyla nepatřičně narušována, a jednak by mělo bránit nadměrné regulaci odvětví;

vzhledem k tomu, že toto nařízení by mělo upřesnit oblast působnosti článků 85 a 86 Smlouvy s ohledem na zvláštní povahu námořní dopravy; že obchod mezi členskými státy může být ovlivněn restriktivními praktikami nebo zneužitím mezinárodní námořní dopravy z přístavů Společenství nebo do nich, včetně dopravy uvnitř Společenství; že tyto restriktivní praktiky nebo zneužití mohou ovlivnit hospodářskou soutěž jednak mezi přístavy v různých členských státech tím, že změní jejich spádové oblasti, a jednak mezi činnostmi v těchto spádových oblastech, a narušit obchodní toky na společném trhu;

vzhledem k tomu, že určité typy dohod, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě technické povahy mohou být vyloučeny ze zákazu restriktivních praktik, pokud obecně neomezují hospodářskou soutěž;

vzhledem k tomu, že by měla být stanovena bloková výjimka pro liniové konference; že liniové konference mají stabilizační vliv, neboť zajišťují zasilatelům spolehlivé služby; že přispívají všeobecně k poskytování pravidelných, přiměřených a účinných služeb námořní dopravy a spravedlivě zohledňují zájmy uživatelů; že takové výsledky nelze získat bez spolupráce společností liniové dopravy v rámci konferencí, pokud jde o sazby za přepravu a případně nabídku kapacity nebo rozdělení přepravovaných nákladů, tedy příjem; že většinou konference i nadále podléhají hospodářské soutěži pokud jde o přepravu mimo konference, a také za určitých okolností o trampovou dopravu

⁽¹⁾ Úř. věst. C 172, 2.7.1984, s. 178 a Úř. věst. C 255, 13.10.1986, s. 169.

⁽²⁾ Úř. věst. C 77, 21.3.1983, s. 13 a Úř. věst. C 344, 31.12.1985, s. 31.

⁽³⁾ Úř. věst. 124, 28.11.1962, s. 2751/62.

⁽⁴⁾ Úř. věst. 13, 21.2.1962, s. 204/62.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 175, 23.7.1967, s. 1.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 121, 17.5.1979, s. 1.

a jiné druhy dopravy; že mobilita lodstev, která je charakteristickým rysem struktury nabídky v lodní dopravě, vystavuje konference stále hospodářské soutěži, a ty nejsou obvykle schopny ji omezit, pokud jde o zásadní podíl dané námořní dopravy;

vzhledem k tomu, že je však třeba zabránit konferencím v praktikách neslučitelných s čl. 85 odst. 3 Smlouvy, a proto by výjimky měly být spojeny s určitými podmínkami a povinnostmi;

vzhledem k tomu, že cílem podmínek by mělo být zabránit konferencím v omezování hospodářské soutěže, které není nutné pro dosažení cílů, na jejichž základě je výjimka poskytnuta; že proto by konference neměly ve vztahu k daným trasám používat sazby a podmínky přepravy odlišné pouze podle země původu nebo země určení přepravovaného zboží, a tak v rámci Společenství způsobovat odchylky v obchodu poškozující určité přístavy, zasilatele nebo poskytovatele služeb souvisejících s dopravou; že dále by věrnostní systémy měly být povoleny jen v souladu s pravidly, která neomezují jednostranně svobodu uživatelů a následně hospodářskou soutěž v oblasti námořní dopravy, nicméně aniž jsou dotčena práva konference ukládat sankce uživatelům, kteří se nevhodným způsobem snaží vyhnout věrnostnímu závazku požadovanému za slevy, snížené sazby za přepravu zboží nebo provize udělené konferencí; že uživatelé musí mít volnost výběru podniků, jejich služeb využijí, pokud jde o vnitrozemskou dopravu nebo pobřežní služby, na něž se nevztahuje přepravné nebo jiné sazby dohodnuté s dopravcem;

vzhledem k tomu, že k výjimkám by se měly vztahovat také určité povinnosti; že s ohledem na to musí mít uživatelé vždy možnost se seznámit se sazbami a podmínkami přepravy uplatňovanými členy konference, neboť v případě vnitrozemské dopravy provozované námořními dopravci podléhají tito dopravci nařízení (EHS) č. 1017/68; že by mělo být stanoveno, že rozhodčí nálezy a doporučení rozhodců přijatá stranami musí být neprodleně sdělena Komisi za účelem ověření, že tím konference nejsou vyňaty z podmínek stanovených v uvedeném nařízení, a že tedy neporušují články 85 a 86;

vzhledem k tomu, že konzultace mezi uživateli nebo sdruženími uživatelů a konferencemi mohou zajistit účinnější provoz námořní dopravy a lepší zohlednění jejich požadavků; že by proto měly být vyňaty určité restriktivní praktiky, které by mohly z těchto konzultací vyplynout;

vzhledem k tomu, že nelze udělit výjimku, nejsou-li splněny podmínky čl. 85 odst. 3; že by Komise proto měla mít oprávnění přijmout vhodná opatření, pokud se ukáže, že dohoda nebo jednání ve vzájemné shodě mají v důsledku zvláštních okolností určitý účinek neslučitelný s čl. 85 odst. 3; že s ohledem na zvláštní úlohu, kterou plní konference

v odvětví liniové dopravy, by měla být reakce Komise postupná a přiměřená; že by proto Komise měla mít oprávnění nejprve vydat doporučení, a až poté přijmout rozhodnutí;

vzhledem k tomu, že neplatnost od samého počátku podle čl. 85 odst. 3, pokud jde o dohody nebo rozhodnutí, kterým nebyla poskytnuta výjimka podle čl. 85 odst. 3, kvůli jejich diskriminačním či jiným rysům, se použije pouze na prvky dohody, na něž se vztahuje zákaz podle čl. 85 odst. 1, a na dohodu jako celek pouze pokud tyto prvky nejsou oddělitelné od zbytku dohody; že by Komise proto měla, zjistí-li porušení blokové výjimky, buď upřesnit, které prvky dohody jsou zakázány, a tedy neplatné od samého počátku, nebo uvést důvody, proč tyto prvky nejsou oddělitelné od zbytku dohody a proč je tedy tato dohoda celá neplatná od samého počátku;

vzhledem k tomu, že kvůli charakteristikám mezinárodní námořní dopravy by měla být zohledněna skutečnost, že uplatnění tohoto nařízení na určité restriktivní praktiky nebo zneužití může vyústit v konflikt s právními předpisy určitých třetích zemí a projevit se jako škodlivé pro významné zájmy obchodu a plavby Společenství; že by Komise měla na základě zmocnění Rady konzultovat, a případně jednat s těmito zeměmi v souladu s politikou námořní dopravy Společenství;

vzhledem k tomu, že by toto nařízení mělo stanovit postupy, rozhodovací pravomoci a sankce pro zajištění dodržování zákazů stanovených v čl. 85 odst. 1 a článku 86, jakož i podmínek pro uplatňování čl. 85 odst. 3;

vzhledem k tomu, že by se z tohoto hlediska měl brát zřetel na procesní ustanovení nařízení (EHS) č. 1017/68 vztahujícího se na vnitrozemskou dopravu, které zohledňuje jisté odlišné rysy dopravních činností jako celku;

vzhledem k tomu, že při daných zvláštních rysech námořní dopravy je nezbytné, aby v prvé řadě samotné podniky dbaly na soulad dohod, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě s pravidly hospodářské soutěže, a jejich oznamování Komisi proto nemusí být povinné;

vzhledem k tomu, že podniky mohou v určitých případech požádat Komisi o potvrzení, že jejich dohody, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě jsou v souladu s platnými předpisy, a že by pro tyto případy měl být stanoven zjednodušený postup;

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

ODDÍL I

Článek 1

Obsah a oblast působnosti nařízení

1. Toto nařízení stanoví prováděcí pravidla k článkům 85 a 86 Smlouvy v námořní dopravě.

2. Vztahuje se pouze na mezinárodní námořní dopravu z jednoho nebo více přístavů Společenství nebo do nich, s vyloučením trampové dopravy.

3. Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- a) „trampovou dopravou“ doprava hromadného nebo samostatného zboží plavidly používanými jedním nebo více zasilateli na základě smlouvy o pronájmu uzavřené na cestu nebo na čas, nebo na základě jiné formy smlouvy o nepravidelné nebo neohlášené plavbě, přičemž sazby za přepravu jsou volně sjednávány případ od případu v souladu s podmínkami nabídky a poptávky;
- b) „liniovou konferencí“ skupina dvou nebo více lodních dopravců, která zajišťuje mezinárodní liniovou přepravu zboží na zvláštní trase nebo trasách v rámci stanovených zeměpisných hranic a která má dohodu nebo jiné uspořádání, v jehož rámci provozují dopravci na základě jednotných nebo společných dopravních sazeb a jakýchkoli jiných dohodnutých podmínek liniovou dopravu;
- c) „uživitelem“ podnik (například zasilatel, příjemce, odesílatel), který vstoupil nebo má v úmyslu vstoupit do smluvního nebo jiného vztahu týkajícího se přepravy zboží s konferencí nebo společností liniové dopravy, nebo jakékoli sdružení zasilatelů.

Článek 2

Technické dohody

1. Zákaz stanovený v čl. 85 odst. 1 Smlouvy se nevztahuje na dohody, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě, jejichž cílem a účinkem je výlučně dosažení technického zlepšení nebo technická spolupráce prostřednictvím:

- a) zavedení nebo jednotného používání norem nebo typů pro pravidla a ostatní dopravní prostředky, vybavení, dodávky nebo zabudovaná zařízení;

- b) výměny nebo společného používání plavidel, prostoru na plavidlech nebo volných tras a ostatních dopravních prostředků, personálu, materiálů nebo zabudovaných zařízení za účelem provozování dopravy;

- c) organizace a provozování návazné nebo doplňkové námořní dopravy a stanovení nebo uplatňování celkových sazeb a podmínek pro tyto operace;

- d) koordinace jízdnicích řádů návazných tras,

- e) sdružování jednotlivých zásilek,

- f) vytvoření nebo uplatňování jednotných pravidel pro strukturu přepravních sazeb a podmínky pro jejich uplatňování.

2. V případě potřeby předloží Komise Radě návrh na změnu seznamu uvedeného v odstavci 1.

Článek 3

Vynětí z dohod mezi dopravci o provozování liniové dopravy

Dohody, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě všech nebo části členů jedné nebo více liniových konferencí jsou vyňaty ze zákazu podle čl. 85 odst. 1 Smlouvy, za podmínky stanovené v článku 4 tohoto nařízení, mají-li za cíl stanovení sazeb a podmínek přepravy a sledují jeden z těchto cílů:

- a) koordinovat jízdnicí řády nebo časy odjezdů a příjezdů,

- b) stanovit frekvenci odjezdů a příjezdů,

- c) koordinovat nebo přidělovat odjezdy a příjezdy mezi členy konference,

- d) regulovat přepravní kapacitu nabízenou jednotlivými členy,

- e) přerozdělovat náklady nebo příjmy mezi členy.

Článek 4

Podmínky spojené s výjimkami

Výjimka podle článků 3 a 6 se uděluje za podmínky, že dohoda, rozhodnutí nebo jednání ve vzájemné shodě nezpůsobuje na společném trhu újmu určitým přístavům, uživatelům nebo dopravcům tím, že jsou pro přepravu téhož zboží a v oblasti, na niž se vztahuje tato dohoda, rozhodnutí nebo jednání ve vzájemné shodě, uplatňovány sazby a podmínky pře-

pravy odlišné podle země původu nebo určení nebo přístavu nakládky nebo vykládky, pokud nelze takové sazby nebo podmínky ekonomicky zdůvodnit.

Jakákoli dohoda nebo rozhodnutí, nebo, je-li oddělitelná, jakákoli část dohody nebo rozhodnutí, které nejsou v souladu s předchozím odstavcem, jsou základě čl. 85 odst. 2 Smlouvy neplatné od samého počátku.

Článek 5

Povinnosti spojené s výjimkami

K výjimce uvedené v článku 3 se pojí tyto povinnosti:

1. Konzultace

Za účelem řešení všeobecných zásadních otázek týkajících se sazeb, podmínek a kvality liniové dopravy se konají konzultace mezi uživateli na jedné straně a konferencemi na druhé straně.

Konzultace se uskuteční kdykoli na žádost kterékoli z uvedených stran.

2. Věrnostní ujednání

Členové liniových konferencí jsou oprávněni zavést a uplatňovat věrnostní ujednání pro uživatele, jejichž forma a podmínky jsou předmětem konzultací mezi konferencí a organizacemi uživatelů. Tato věrnostní ujednání upravují výhradně práva uživatelů a členů konference. Ujednání jsou založena na systému smluv nebo jiném zákonném systému.

Věrnostní ujednání musí být v souladu s těmito podmínkami:

a) každá konference nabízí uživatelům systém okamžitého rabatu nebo volbu mezi takovým systémem a systémem odloženého rabatu:

— v systému okamžitého rabatu je každá ze stran oprávněna kdykoli ukončit věrnostní ujednání bez postihu ve výpovědní lhůtě nejdéle šesti měsíců; tato lhůta se zkracuje na tři měsíce, jsou-li sazby konference předmětem sporu;

— v systému odloženého rabatu nesmí období platnosti věrnostního ujednání, na jehož základě se srážka spočítá, ani následné věrnostní období před

vyplacením srážky překročit šest měsíců; tato lhůta se zkracuje na tři měsíce, jsou-li sazby konference předmětem sporu;

b) konference po konzultaci s uživateli stanoví:

i) seznam nákladu a každý podíl nákladu dohodnutého s uživateli, který je výslovně vyloučen z oblasti působnosti věrnostního ujednání; 100 % věrnostní ujednání lze nabídnout, ale nesmí být jednostranně prosazováno;

ii) seznam okolností, za nichž jsou uživatelé zbaveni věrnostního závazku, zahrnují zejména:

— okolnosti, za nichž se zásilky odesílají z přístavu nebo do přístavu obsluhovaného konferencí, avšak nejsou oznámeny, a kdy je žádost o zproštění závazku opodstatněná, a

— okolnosti, za nichž čekací doby v přístavech přesáhnou dobu stanovenou pro každý přístav a každé zboží nebo třídu zboží po konzultaci s uživateli s přímým zájmem na řádné obsluze přístavu.

Uživatel však musí předem ve stanovené lhůtě informovat konferenci o svém záměru odeslat zásilku z přístavu konferencí neoznámeného nebo o záměru použít plavidla mimo konferenci v přístavu obsluhovaném konferencí, jakmile je schopen určit ze zveřejněného jízdního řádu, že maximální čekací doba bude přesáhnouta.

3. Služby, na které se přepravní sazby nevztahují

Uživatelé jsou oprávněni zvolit podniky provozující vnitrozemskou dopravu a služby v přístavech nepokryté sazbou nebo sazbami, na nichž se dohodli společnost liniové dopravy a uživatel.

4. Zveřejnění sazeb

Sazby, související podmínky, nařízení a jejich změny jsou na požádání a za přiměřenou cenu dostupné uživatelům nebo jsou přístupné k nahlédnutí v kancelářích společností liniové dopravy a jejich agentů. Stanoví veškeré podmínky

nakládky a vykládky, přesný rozsah služeb pokrytých sazbou za přepravu v poměru k námořní a vnitrozemské dopravě a jakékoli jiné sazby vybírané společnostmi liniové dopravy a zvyklosti.

5. Oznámení Komisi o rozhodčím nález a doporučení

Rozhodčí nález a doporučení rozhodců přijaté stranami, které řeší spory ohledně postupů konferencí podle článku 4 a odstavců 2 a 3, se neprodleně oznámí Komisi.

Článek 6

Výjimka pro dohody mezi uživateli a konferencemi, pokud jde o užívání liniové dopravy

Dohody, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě mezi uživateli na straně jedné a konferencemi na straně druhé a dohody mezi uživateli týkající se sazeb, podmínek a kvality liniových služeb jsou vyňaty ze zákazu podle čl. 85 odst. 1 Smlouvy, jsou-li v souladu s čl. 5 odst. 1 a 2.

Článek 7

Sledování vyňatých dohod

1. Porušení povinnosti

Pokud zúčastněné osoby porušují povinnost spojenou podle článku 5 s výjimkami podle článku 3, může Komise k ukončení tohoto porušování za podmínek stanovených v oddílu II:

- podat dotyčným osobám doporučení a
- v případě nesplnění a v závislosti na závažnosti daného porušení přijmout rozhodnutí, které jim buď zakazuje určité jednání, nebo je na nich vyžaduje, nebo při odejmutí prospěchu z blokové výjimky jim udělit individuální výjimku podle čl. 11 odst. 4, nebo zrušit blokovou výjimku.

2. Důsledky neslučitelné s čl. 85 odst. 3

a) Pokud mají dohody, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě, na které se vztahuje výjimka podle článků 3 a 6, kvůli zvláštním okolnostem popsaným dále důsledky neslučitelné s podmínkami stanovenými v čl. 85 odst. 3 Smlouvy, přijme Komise na základě stížnosti nebo z vlastního podnětu, a za podmínek stanovených v oddíle II opatření podle písmene c). Přísnost těchto opatření je úměrná závažnosti situace.

b) Zvláštní okolnosti jsou způsobeny mimo jiné:

i) jednáním konferencí nebo změnou obchodních podmínek na daném trhu, jejichž následkem je nepřítomnost nebo vyloučení skutečné nebo potenciální hospodářské soutěže, například restriktivními praktikami, jejichž následkem je trh nedostupný hospodářské soutěži, nebo

ii) jednáním konferencí, které může bránit technickému nebo hospodářskému pokroku nebo účasti uživatelů na prospěchu z něj;

iii) jednáním třetích zemí, které:

— brání nečlenům konferencí v provozování dopravy,

— stanoví členům konference nepoctivé sazby nebo

— stanoví uspořádání, která jiným způsobem brání technickému nebo hospodářskému pokroku (sdílení nákladu, omezení typu plavidel);

c) i) V případě nepřítomnosti skutečné nebo potenciální hospodářské soutěže, nebo pokud může být v důsledku postupu třetí země hospodářská soutěž vyloučena, zahájí Komise za účelem zlepšení situace s příslušnými orgány dané třetí země konzultace nebo jednání na základě směrnic vydaných Radou.

Pokud zvláštní okolnosti vyústí v nepřítomnosti nebo vyloučení skutečné nebo potenciální hospodářské soutěže v rozporu s čl. 85 odst. 3 písm. b)

Smlouvy, zruší Komise blokovou výjimku. Zároveň rozhodne, zda a za jakých dalších podmínek a povinností lze poskytnout individuální výjimku dané dohodě konference, s ohledem mimo jiné na získání přístupu nečlenů konference na trh.

- ii) Pokud zvláštní okolnosti stanovené v písmenu b) vyústí v jiné následky, než které jsou uvedené v bodu i), přijme Komise jedno nebo více opatření podle odstavce 1.

Článek 8

Účinky neslučitelné s článkem 86 Smlouvy

1. Zneužití dominantního postavení ve smyslu článku 86 Smlouvy je bez nutnosti předchozího rozhodnutí zakázáno.

2. Pokud Komise buď z vlastního podnětu, nebo na žádost členského státu nebo fyzické či právnické osoby uplatňující oprávněný zájem zjistí, že v konkrétním případě má chování konference, na kterou se vztahuje výjimka podle článku 3, účinky neslučitelné s článkem 86 Smlouvy, může blokovou výjimku zrušit a přijmout podle článku 10 veškerá vhodná opatření k ukončení porušování článku 86 Smlouvy.

3. Před přijetím rozhodnutí podle odstavce 2 může Komise dotyčné konferenci podat doporučení, aby ukončila protiprávní jednání.

Článek 9

Mezinárodní kolize práva

1. Pokud je uplatňování tohoto nařízení na určité restriktivní praktiky nebo podmínky v rozporu s právními nebo správními předpisy určitých třetích zemí, které by ohrozily důležité obchodní a námořní zájmy Společenství, konzultuje Komise při nejbližší příležitosti s příslušnými orgány daných třetích zemí uvedené zájmy a dodržování práva Společenství. Komise informuje poradní výbor uvedený v článku 15 o výsledcích konzultací.

2. Pokud je nutné sjednat dohody se třetími zeměmi, podá Komise Radě doporučení ke zmocnění Komise k zahájení všech nezbytných jednání.

Komise jedná po konzultaci s poradním výborem uvedeným v článku 15 a v rámci směrnic, které Rada případně vydá.

3. Při uplatňování pravomocí svěřených tímto článkem rozhoduje Rada postupem podle čl. 84 odst. 2 Smlouvy.

ODDÍL II

JEDNACÍ ŘÁD

Článek 10

Řízení na základě stížnosti nebo z vlastního podnětu Komise

Komise zahájí řízení k ukončení porušování čl. 85 odst. 1 nebo článku 86 Smlouvy nebo k použití článku 7 tohoto nařízení na základě stížnosti nebo z vlastního podnětu.

Stížnosti mohou podat:

- a) členské státy,
- b) fyzické nebo právnické osoby, které prokáží oprávněný zájem.

Článek 11

Výsledky řízení na základě stížnosti nebo z vlastního podnětu Komise

1. Zjistí-li Komise, že byl porušen čl. 85 odst. 1 nebo 86 Smlouvy, může rozhodnutím dotyčným podnikům nebo sdružením podniků uložit, aby toto protiprávní jednání ukončily.

Aniž jsou dotčena ostatní ustanovení tohoto nařízení, může Komise před přijetím rozhodnutí podle předchozího odstavce podat daným podnikům a sdružením podniků doporučení k ukončení protiprávního jednání.

2. Odstavec 1 se použije také v případech uvedených v článku 7 tohoto nařízení.

3. Bylo-li řízení zahájeno na základě stížnosti a Komise dospěje na základě jí známých skutečností k závěru, že není potřeba v případě určité dohody, rozhodnutí nebo jednání ve vzájemné shodě zasáhnout podle čl. 85 odst. 1 ani článku 86 Smlouvy nebo článku 7 tohoto nařízení, přijme rozhodnutí zamítající stížnost jako neopodstatněnou.

4. Bylo-li řízení zahájeno na základě stížnosti a Komise dospěje na základě jí známých skutečností k závěru, že není potřeba v případě určité dohody, rozhodnutí nebo jednání ve vzájemné shodě zasáhnout podle čl. 85 odst. 1 a čl. 85 odst. 3 Smlouvy, přijme rozhodnutí podle odstavce 3 uvedeného článku. Rozhodnutí musí uvádět den nabytí účinku. Tento den může předcházet dni přijetí rozhodnutí.

Článek 12

Použití čl. 85 odst. 3 Smlouvy – Řízení o námitce

1. Podniky a sdružení podniků, které si přejí uplatnit čl. 85 odst. 3 Smlouvy na dohody, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě, kterých se účastní a na které se vztahuje odstavce 1 uvedeného článku, podají žádost Komisi.

2. Shledá-li Komise žádost přípustnou, má-li k dispozici všechny důkazy a proti dotyčné dohodě, rozhodnutí nebo jednání ve vzájemné shodě nebylo zahájeno žádné řízení podle článku 10, zveřejní co nejdříve v *Úředním věstníku Evropských společenství* shrnutí žádosti a vyzve všechny dotčené třetí osoby a členské státy, aby jí do 30 dnů sdělily své připomínky. Zveřejnění musí brát ohled na oprávněný zájem podniků na ochraně jejich obchodního tajemství.

3. Pokud Komise do 90 dnů ode dne zveřejnění žádosti v *Úředním věstníku Evropských společenství* neoznámí žadatelům, že existují vážné pochybnosti o použitelnosti čl. 85 odst. 3 Smlouvy, považuje se dohoda, rozhodnutí nebo jednání ve vzájemné shodě, jak jsou popsány v žádosti, za vyňaté ze zákazu za dobu, která již uplynula, a nejvýše na šest let ode dne zveřejnění v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Pokud Komise zjistí po uplynutí lhůty 90 dnů, ale před uplynutím šestiletého období, že nejsou splněny podmínky pro použití čl. 85 odst. 3 Smlouvy, přijme rozhodnutí prohlašující, že platí zákaz podle čl. 85 odst. 1. Toto rozhodnutí může mít zpětnou působnost, pokud dotyčné strany dodaly nesprávné informace nebo pokud zneužily výjimku z čl. 85 odst. 1.

4. Komise může žadatelům zaslat sdělení podle odst. 3 prvního pododstavce; musí tak učinit, požádá-li o to podle čl. 8 odst. 2 některý členský stát do 45 dnů od předání žádosti členskými státy. Tato žádost musí být odůvodněna hledisky vztahujícími se k pravidlům hospodářské soutěže uvedeným ve Smlouvě.

Shledá-li Komise, že jsou splněny podmínky stanovené v čl. 85 odst. 1 a 3 Smlouvy, přijme rozhodnutí o použití čl. 85 odst. 3. Rozhodnutí musí uvádět den nabytí účinku. Tento den může předcházet dni podání žádosti.

Článek 13

Platnost a zrušení rozhodnutí o použití čl. 85 odst. 3

1. Každé rozhodnutí o použití čl. 85 odst. 3 přijaté podle čl. 11 odst. 4 nebo podle druhého pododstavce čl. 12 odst. 4

tohoto nařízení stanoví dobu platnosti; zpravidla činí nejméně šest let. K rozhodnutí mohou být připojeny podmínky a povinnosti.

2. Rozhodnutí může být obnoveno, jsou-li podmínky pro použití čl. 85 odst. 3 Smlouvy nadále splněny.

3. Komise může zrušit nebo změnit své rozhodnutí nebo zakázat stranám určitá jednání, pokud:

- a) dojde ke změně některé zásadní skutečnosti, která byla základem pro přijaté rozhodnutí, nebo
- b) strany poruší jakoukoli povinnost vyplývající z rozhodnutí, nebo
- c) se rozhodnutí zakládá na nesprávných informacích nebo bylo získáno podvodem, nebo
- d) strany zneužijí výjimku z čl. 85 odst. 1 Smlouvy, která jim byla rozhodnutím udělena.

V případech uvedených v písmenech b), c) nebo d) může být rozhodnutí zrušeno se zpětnou působností.

Článek 14

Pravomoci

S výhradou přezkoumání jejich rozhodnutí Soudním dvorem má Komise výlučnou pravomoc:

- stanovit povinnosti podle článku 7,
- přijímat rozhodnutí na základě čl. 85 odst. 3.

Orgány členských států mají nadále pravomoc rozhodnout, zda se na věc vztahuje čl. 85 odst. 1 nebo článek 86 Smlouvy, dokud Komise nezahájí řízení k přijetí rozhodnutí o dotyčné věci nebo nezašle oznámení podle čl. 12 odst. 3 prvního pododstavce tohoto nařízení.

Článek 15

Součinnost s orgány členských států

1. Komise vede řízení podle tohoto nařízení v úzké a stále součinnosti s příslušnými orgány členských států, které jsou oprávněny se k těmto řízením vyjadřovat.

2. Komise neprodleně předá příslušným orgánům členských států kopie stížností a žádostí a nejdůležitějších dokumentů, které obdrží nebo odesílá v průběhu těchto postupů.

3. Před přijetím každého rozhodnutí na základě řízení podle článku 3 nebo každého rozhodnutí podle čl. 12 odst. 3 druhého pododstavce nebo čl. 12 odst. 4 druhého pododstavce nebo podle článku 10 je konzultován Poradní výbor pro restriktivní praktiky a dominantní postavení v námořní dopravě. Tento poradní výbor je rovněž konzultován před přijetím prováděcích pravidel podle článku 26.

4. Poradní výbor je složen z úředníků příslušných v oblasti restriktivních praktik a dominantního postavení v námořní dopravě. Každý členský stát jmenuje dva úředníky, kteří jej zastupují a kteří mohou být nahrazeni jiným úředníkem, nemohou-li se jednat účastnit.

5. Konzultace se uskutečňují na společné schůzi svolané Komisí; schůze se koná nejdříve 14 dnů po odeslání oznámení o jejím svolání. Toto oznámení obsahuje shrnutí každé projednávané věci spolu s uvedením nejdůležitějších dokumentů a předběžným návrhem rozhodnutí.

6. Poradní výbor může zaujmout stanovisko, i když někteří jeho členové nebo jejich náhradníci nejsou přítomni. Zpráva o výsledcích konzultací se připojuje k návrhu rozhodnutí. Nezveřejňuje se.

Článek 16

Žádosti o informace

1. Komise může při plnění úkolů, které jí ukládá toto nařízení, získávat od vlád a příslušných orgánů členských států a od podniků a sdružení podniků veškeré nezbytné informace.

2. Při zasílání žádosti o informace podniku nebo sdružení podniků zašle Komise současně kopii žádosti příslušnému orgánu členského státu, na jehož území má podnik nebo sdružení podniků sídlo.

3. Ve své žádosti Komise uvede právní základ a účel žádosti a sankce za poskytnutí nesprávných informací podle čl. 19 odst. 1 písm. b).

4. K poskytnutí požadovaných informací jsou povinni majitelé podniků nebo jejich zástupci, a v případě právnických osob, společností nebo sdružení bez právní subjektivity osoba oprávněná je zastupovat podle právních předpisů nebo jejich stanov. or firms, or of associations having no legal personality, the person authorized to represent them by law or by their constitution, shall be bound to supply the information requested.

5. Neposkytne-li podnik nebo sdružení podniků požadované informace ve lhůtě stanovené Komisí nebo poskytne-li neúplné informace, vyžádá si je Komise rozhodnutím. Rozhodnutí upřesní požadované informace, stanoví přiměřenou lhůtu k jejich poskytnutí a uvede sankce podle čl. 19 odst. 1 písm. b) a čl. 20 odst. 1 písm. c) a právo požádat Soudní dvůr o přezkoumání rozhodnutí.

6. Současně zašle Komise kopii rozhodnutí příslušnému orgánu členského státu, na jehož území má podnik nebo sdružení podniků sídlo.

Článek 17

Šetření prováděné orgány členského státu

1. Na žádost Komise provedou příslušné orgány členských států šetření, která Komise považuje na základě čl. 18 odst. 1 za nezbytná nebo která nařídí rozhodnutím podle čl. 18 odst. 3. Pracovníci příslušných orgánů členských států pověřeni šetřením se při výkonu těchto pravomocí prokazují písemným pověřením vydaným příslušným orgánem členského státu, na jehož území se má šetření provést. Pověřením uvádí předmět a účel šetření.

2. Pracovníkům tohoto orgánu mohou být při plnění jejich úkolů na žádost Komise nebo příslušného orgánu členského státu, na jehož území se má šetření provést, nápomocni pracovníci Komise.

Článek 18

Vyšetřovací pravomoci Komise

1. Komise může při plnění úkolů, které jí ukládá toto nařízení, provádět v podnicích a sdruženích podniků veškerá nezbytná šetření.

K tomuto účelu jsou pracovníci pověřeni Komisí zmocněni:

- a) přezkoumávat účetní knihy a jiné obchodní záznamy,
- b) pořizovat kopie nebo výpisy z účetních knih a obchodních záznamů,
- c) na místě žádat o ústní vysvětlení,
- d) vstupovat do všech objektů, na pozemky a do dopravních prostředků podniků nebo sdružení podniků.

2. Při výkonu těchto pravomocí se pověřeni pracovníci Komise prokazují písemným pověřením uvádějícím předmět a účel šetření a sankce stanovené v čl. 19 odst. 1 písm. c) pro případ, že by požadované účetní knihy a obchodní záznamy nebyly předloženy úplně. Komise v přiměřené době před šetřením uvědomí příslušný orgán členského státu, na jehož území se má šetření provést, o účelu šetření a o totožnosti pověřených pracovníků.

3. Podniky a sdružení podniků jsou povinny se šetření nařízenému rozhodnutí Komise podrobit. Rozhodnutí vymezí předmět a účel šetření, stanoví datum jeho zahájení a uvede sankce podle čl. 19 odst. 1 písm. c) a čl. 20 odst. 1 písm. d) a právo požádat Soudní dvůr o přezkoumání rozhodnutí.

4. Komise přijímá rozhodnutí podle odstavce 3 po konzultaci s příslušným orgánem členského státu, na jehož území se má šetření provést.

5. Pracovníkům Komise mohou být při plnění jejich úkolů na žádost příslušného orgánu členského státu, na jehož území se má šetření provést, nebo Komise nápomocni pracovníci uvedeného orgánu.

6. Nepodrobí-li se podnik šetření nařízenému na základě tohoto článku, poskytne příslušný členský stát pověřeným pracovníkům Komise nezbytnou podporu k provedení jejich šetření. Členské státy přijmou po konzultaci s Komisí opatření k tomu nezbytná nejpozději do 1. ledna 1989.

Článek 19

Pokuty

1. Komise může rozhodnutím uložit podnikům nebo sdružením podniků pokuty ve výši od 100 do 5 000 ECU, pokud úmyslně nebo z nedbalosti:

- a) uvedou ve sděleních podle čl. 5 odst. 5 nebo v žádosti podle článku 12 nesprávné nebo zavádějící informace, nebo
- b) uvedou nesprávné informace v odpovědi na žádost podle čl. 16 odst. 3 nebo odst. 5 nebo je neposkytnou ve lhůtě stanovené rozhodnutím podle čl. 16 odst. 5, nebo
- c) během šetření podle článku 17 nebo 18 předloží požadované účetní knihy nebo jiné obchodní záznamy v neúplné podobě nebo se odmítají podrobit šetření nařízenému rozhodnutím podle čl. 18 odst. 3.

2. Komise může rozhodnutím uložit podnikům nebo sdružením podniků pokuty ve výši od 1 000 do 1 000 ECU nebo vyšší až do 10 % obrátu za předchozí hospodářský rok každého podniku podílejícího se na protiprávním jednání, který úmyslně nebo z nedbalosti:

- a) poruší čl. 85 odst. 1 nebo článek 86 Smlouvy nebo nesplní povinnost uloženou podle článku 7 tohoto nařízení nebo

- b) poruší jakoukoli povinnost podle článku 5 nebo čl. 13 odst. 1.

Při stanovení výše pokuty se přihlíží k závažnosti a době trvání protiprávního jednání.

3. Použije se čl. 15 odst. 3 a 4.

4. Rozhodnutí podle odstavců 1 a 2 nemají trestněprávní povahu.

Pokuty podle odst. 2 písm. a) se neuloží za jednání učiněná po oznámení Komisi a před jejím rozhodnutím o použití čl. 85 odst. 3 Smlouvy, pokud spadají do rámce činnosti popsané v oznámení.

Toto ustanovení se však nevztahuje na případy, kdy Komise informuje dotyčné podniky nebo sdružení podniků, že se po předběžném šetření domnívá, že se použije čl. 85 odst. 1 Smlouvy a že použití čl. 85 odst. 3 není opodstatněné.

Článek 20

Penále

1. Komise může rozhodnutím uložit podnikům nebo sdružením podniků penále ve výši od 50 do 1000 ECU za každý den ode dne uvedeného v rozhodnutí, aby je přiměla:

- a) ukončit porušování čl. 85 odst. 1 nebo článku 86 Smlouvy, jak bylo nařízeno podle článku 11 tohoto nařízení, nebo splnit povinnost podle článku 7,
- b) ukončit jakékoli jednání zakázané podle čl. 13 odst. 3;
- c) poskytnout úplné a správné informace vyžadované rozhodnutím podle čl. 16 odst. 5;
- d) podřídit se šetření nařízenému rozhodnutím přijatým podle čl. 18 odst. 3.

2. Pokud podnik nebo sdružení podniků splní povinnost, za jejíž porušení bylo uloženo penále, může Komise stanovit konečnou částku penále nižší, než která by vyplynula z původního rozhodnutí.

3. Použije se čl. 15 odst. 3 a 4.

Článek 21**Přezkoumání Soudním dvorem**

Soudní dvůr má plnou soudní pravomoc ve smyslu článku 172 Smlouvy rozhodovat o žalobách proti rozhodnutím, kterými Komise uložila pokutu nebo penále, a může je zrušit, snížit, nebo zvýšit.

Článek 22**Zúčtovací jednotka**

Pro účely článků 19 až 21 se použije ECU používané pro sestavování rozpočtu Společenství podle článků 207 a 209 Smlouvy.

Článek 23**Slyšení stran a třetích osob**

1. Před přijetím rozhodnutí podle článku 11, čl. 12 odst. 3 druhého pododstavce a čl. 12 odst. 4, čl. 13 odst. 3, článku 19 a článku 20 poskytne Komise dotyčným podnikům nebo sdružení podniků příležitost vyjádřit se k výhradám Komise.

2. Jestliže to Komise nebo příslušné orgány členských států pokládají za nezbytné, mohou vyslechnout rovněž jiné fyzické nebo právnické osoby. Žádostem těchto osob o slyšení musí být vyhověno, pokud prokáží oprávněný zájem.

3. Zamýšlí-li Komise přijmout rozhodnutí podle čl. 85 odst. 3 Smlouvy, zveřejní shrnutí daných dohod, rozhodnutí nebo jednání ve vzájemné shodě v Úředním věstníku Evropských společenství a vyzve všechny dotčené třetí osoby, aby předložily své připomínky ve lhůtě, kterou stanoví, ne však kratší než jeden měsíc. Zveřejnění musí brát ohled na oprávněný zájem podniků na ochraně jejich obchodního tajemství.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 22. prosince 1986.

Článek 24**Služební tajemství**

1. Informace získané na základě článků 17 a 18 smějí být použity pouze pro účely, pro něž byly vyžádány.

2. Aniž jsou dotčeny články 23 a 25, jsou Komise a příslušné orgány členských států, jejich úředníci a ostatní zaměstnanci povinni nešířit informace, které byly získány při použití tohoto nařízení a na které se vztahuje služební tajemství.

3. Odstavce 1 a 2 nebrání zveřejnění obecných informací nebo přehledů, které neobsahují informace vztahující se k jednotlivým podnikům nebo sdružením podniků.

Článek 25**Zveřejnění rozhodnutí**

1. Komise zveřejní rozhodnutí přijatá podle článku 11, čl. 12 odst. 3 druhého pododstavce, čl. 12 odst. 4 a čl. 13 odst. 3.

2. Zveřejní se jména stran a hlavní obsah rozhodnutí; musí se brát ohled na oprávněný zájem podniků na ochraně jejich obchodního tajemství.

Článek 26**Provádění ustanovení**

Komise je oprávněna přijmout prováděcí ustanovení o rozsahu povinnosti sdělení podle čl. 5 odst. 5, formy, obsahu a ostatních podrobnostech stížností podle článku 10, žádostí podle článku 12 a slyšení podle čl. 23 odst. 1 a 2.

Článek 27**Vstup v platnost**

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 1. července 1987.

Za Radu
předseda
G. SHAW